

Миларовъ съ Д. К. Попова бѣха на пладне у мене. Слуховете за *coup d'état* [държавенъ превратъ] на 25 априлъ и подобни глупости. Вчера въ двореца имаше *dîner* въ честъ на новия гръцки дипломатически агентъ Доскосъ, съ музика. Въ канцеларията пригответъ статистични таблици за инспекторитъ съ инструкция. — Днесъ пристигна пловдивската „Наука“ I свезка — безцвѣтна, Вазовъ се опитва въ прозата, несполучливо. Ние може би ще стѣкнимъ нѣщо по-добро. — Прочетохъ *Hipreau, L'instruction publique aux Etats Unis*, много интересно. Сега ни предстоятъ програмитъ. В. Д. Стояновъ е още въ Варна; указъ за него още не е приготвенъ, подушилъ за това; ала азъ му телеграфирахъ да дойде. — Съ зоологията на Покорний става нѣщо смѣшно: печататъ я същевременно Макаковъ (сега учителъ въ Сливенъ) и Атанасовъ и Урумовъ, и дветъ въ Прага, Макаковиятъ преводъ е по-български, що се отнася до езика. — Младиятъ Палаузовъ ми писа — за пръвъ пѣтъ откато съмъ въ България, отговоръ на последното мое писмо. Брунъ се лани поминалъ, съ перо въ ржка. — Каравеловъ е боленъ и лежи.

Кюстендилската афера. Българитъ кюстендилци (Векилхарчевъ, Георги Диневъ и др.), които сж накупили много кесимски имоти, а сега ще трѣбва да ги връщатъ, бунтуватъ турцитъ. Членътъ отъ комисията Димовъ — Македонски е билъ по-рано учителъ въ Кюстендилъ, ималъ тукъ много кумци и приятели и отъ тамъ неговоротъ му съ Цанкова. Турцитъ до сега не сж показали своитъ тапии и други документи, защото ценитъ въ тѣхъ били много низки, боятъ се, че не ще имъ се даде по-голѣмо обезщетение. Портата върна на България тефтеритъ за данъцитъ (емлякъ и т. н.) за всички краища, само за Кюстендилъ не. Селянитъ се биятъ помежду си за земя. Отъ лани станаха много препродажби. Лани можеше всичко лесно да се направи, селянитъ и турцитъ бѣха изплашени, сега всички сж възбудени. Спомнятъ си за насъ: биръ нѣмецъ ве шинди министеръ Сарафовъ ефенди съ кротостъ, каже, сме ги уловили. Цанковъ намѣрилъ, каже, много неспайиска земя, и друга, дори и войнишка. Любопитенъ съмъ да видя неговия рапортъ.

27 априлъ/9 май, понедѣлникъ вечеръ. Вчера живѣхъ въ идилия, днесъ пакъ малко жива история. Отивамъ сутринта на 9:30 ч. въ канцеларията. Вацовъ ме пита не зная ли нищо, министерството паднало, Каравеловъ билъ виканъ на 11 ч. у княза, ала билъ боленъ. Азъ изпаднахъ въ много лошо настроение. Пакъ смѣна на министри, мѣнятъ ги по-скоро отколкото шопитъ ризитъ си. Тукъ ставаше нѣщо, а на менъ се нищо не казва. Вацовъ ми разправяше, че Стаматовъ и Илия Цаневъ щѣли да бждатъ министри, а азъ и Каранфиловичъ временно щѣли сме да караме нашитъ работи по-нататкъ. Ядъ ме бѣше, че се е решавало за мене безъ мене.